

HovedHuset's

Nyhedsbrev

Redaktøren tager til genmæle...

Af AOS

Indhold	Side
På workshop i Prag	1
Ny hjemmeside	2
Besøg i Prag	3
Jenny i praktik	4
Arbejde hos Paraplyen	5
ERFA møde	6
Havegruppen	6
Uddannelse i Canada	7
Landsmøde Fontænehusene	10
Tema om Fleksjob	11
Bedre liv via kunst	11
Månedens vits	12

Så kom den altså alligevel til syvende og sidst - ja, sommeren såmænd! Nu kan vi så beklage os over de svedigt høje temperaturer ude under solen.

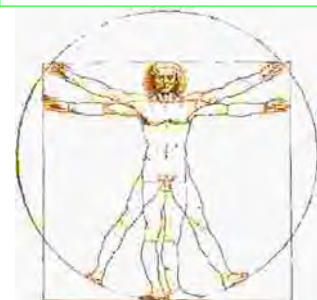
Så kunne det jo nok være ganske rart at have noget at læse i? Og i denne udgave har vi en hel del at berette, så gør alt klart før du begynder at læse. Det her rykker - også i den grad!

Af Ulla

På Workshop I Prag

Den 21. maj 2010 deltog HovedHuset på en Workshop i Prag, arrangeret af den tjekkiske Hjerneskadeforening, CEREBRUM. Gennem det internationale samarbejde Hjerneskadeforeningerne imellem havde CEREBRUM fået interesse for HovedHuset og Clubhousemodellen. Man havde derfor søgt og fået midler fra den Europæiske Socialfond til at formidle modellen og erfaringerne fra HovedHuset til relevante

hun var i HovedHuset og efter at hun var kommet i arbejde. Der var en fin dialog undervejs i vores indlæg og mange gode spørgsmål fra salen. CEREBRUM havde sørget for en tolk, som oversatte det, vi sagde fra dansk til tjekkisk og omvendt. Som forberedelse frem til workshoppen havde Tereza fra CEREBRUM været på studieophold i HovedHuset i en uge, og hun fortalte om den gode ånd og stemning, som hun havde oplevet i HovedHuset, om de forskellige arbejdsopgaver i huset, om medlemmernes store engagement og om de mange positive sider ved Clubhousemodellen. Tereza sluttede sit indlæg med et spørgsmål til salen: Ville det være en god idé at etablere et HovedHus i Prag?

interessenter i Tjekkiet. Hovedaktiviteten i formidlingen var en workshop, hvor man inviterede fagpersoner fra behandlingsektoren og kommuner samt hjerneskadede og pårørende til at høre om HovedHusets metode.

Vi var tre fra HovedHuset, der drog til Prag og holdt et indlæg på workshoppen. Frederik (tidligere ansat i HovedHuset - nu frivillig) og jeg fortalte om etableringen af huset, om modellen, om danske forhold for hjerneskadede og handicappede og om de erfaringer, vi har gjort os indtil nu. Herefter fortalte Bente, som repræsenterede medlemmer i arbejde, om sit eget forløb, både mens

Her ankommer vi til Workshoppen og hilser på Tereza fra CEREBRUM

Bentes indlæg gjorde stort indtryk på folk i salen. Her ses hun under sit foredrag sammen med tolken (t.v.).

Herefter blev salen inddelt i grupper, som bl.a. skulle drøfte fordele og ulemper ved modellen og komme med forslag til et eventuelt navn til huset.

Konklusionen på gruppearbejdet blev, at alle grupper syntes, at der var rigtig mange fordele ved modellen. Det skal i den forbindelse nævnes, at der - som det er i dag - gøres meget lidt fra det offentlige side for at hjælpe mennesker, der rammes af en hjerneskade til at komme videre i livet. De fleste er helt afhængige af hjælp fra familien, og hvis man som hjerneskadet gerne vil tilbage på arbejdsmarkedet, så bliver der ikke taget hensyn til den enkeltes ønsker, men man "placeres" i specielt udvalgte jobs, som man så kan tage imod eller lade være. Mht. ulemper, så svarede nogle af grupperne, at de ikke så nogen ulemper, andre svarede, at de mente, at det ville være meget

vanskeligt at skaffe hjemlig finansiering til et sådant hus. Den eneste mulighed ville være at søge EU-midler.

Den lokale viceborgmester deltog også i workshopen. Hun var særdeles positiv over for, hvad hun havde hørt, og syntes at der var rigtig mange fordele ved modellen.

De hjerneskadede, som deltog, var meget engagerede i drøftelserne, og flere af dem havde ved workshoppens afslutning allerede udvalgt arbejdsopgaver, som de gerne ville påtage sig, hvis et HovedHus i Prag blev en realitet.

Nu bliver det spændende at følge, om CEREBRUM beslutter sig for at forsøge at skaffe finansiering til at få startet et hus op - og om det så i sidste ende lykkes. Lad os håbe det bedste!

Under gruppearbejdet blev vi kaldt til de forskellige grupper, som havde mange spørgsmål til os.

HovedHuset har fået ny hjemmeside!

Har du set vores nye hjemmeside?

Gå ind via www.hovedhuset.dk og check det ud!

Har du kommentarer, ris, eller ros hører vi gerne fra dig.

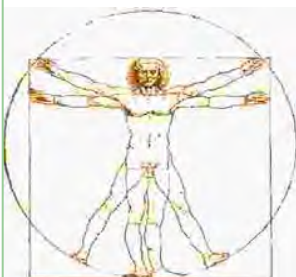
Min oplevelse af besøget i Prag

Af Bente

Jeg vil her prøve at skrive lidt om min oplevelse af Prag. Jeg blev en dag spurgt af Ulla, om jeg havde lyst til at tage med hende og Frederik til Prag, for at fortælle om HovedHuset, da de gerne ville have et medlem med.

Formålet med vores tur var at indvi dem i, hvordan vores clubhouse fungerer, og hvad det giver og betyder for os medlemmer. De vil også oprette et clubhouse i Prag.

Vi tog af sted, på nok den varmeste dag dette "forår". Turen med fly gik perfekt, alt fungerede fint, vi havde bestilt hjælp til mig da afstandene i en lufthavn kan være lange - og jeg går jo ikke så hurtigt.

Vi mødte Frederik på vort hotel, som vi havde aftalt, næste dag. Vi var lidt usikre med hensyn til vores fremlæggelse, med hvor lang tid det ville tage, alt skulle tolkes, tiden ville blive dobbelt så lang. Jeg havde skrevet mit oplæg i HovedHuset i forvejen. Ulla og Frederik blev enige om at omredigere lidt i deres oplæg, så de blev lidt kortere.

Næste morgen blev vi hentet og drog til bestemmelsesstedet.

Vi blev kørt til et parkområde hvor Tereza (medarbejder i den tjekkiske hjerneskadeforening), viste os ind i en smuk gammel restaureret bygning. Vores tolk kom straks og hilste på os, en meget rar og varm dame, som var utrolig god til at tale dansk. Vi følte os straks trygge ved tolken og kunne

fornemme, at hun vidste meget om Danmark og HovedHuset. Hun gik meget op i, at kunne tolke korrekt.

Der blev budt velkommen, og Ulla og Frederik startede med at fortælle om HovedHuset og hvad et Clubhouse er. De gjorde det rigtig godt. Det viste sig at være en rigtig beslutning at omredigere det, selvom de var trætte og det havde taget tid om aftenen. Der var stor interesse om, hvad der blev fortalt og der blev spurgt flittigt. Jeg husker specielt, at der var et par stykker, der undrede sig over, at medlemmerne ikke fik løn for deres arbejde i HovedHuset.

De forstod åbenbart ikke, at vi får meget andet som ikke kan betales med penge. De havde også svært ved at forstå ligeværdighed som clubhouse modellen arbejder efter. Jeg må indrømme, at jeg også tvivlede, da jeg læste om det, inden jeg fandt vej til HovedHuset. Men som jeg sagde dernede, så er jeg blevet overbevist og egentlig er jeg et bevis på ligeværdighed.

Nu var det så min tur til at berette om HovedHuset. Der var et par sommerfugle, der flagede rundt i maven, men det skal der jo være.

Da jeg tilbage i 2006 blev ramt, havde jeg aldrig drømt om at skulle stå i Prag og holde et foredrag, begyndte jeg med at sige. Det fungerede fint med tolkning, for det har jeg aldrig prøvet før, men det var ikke så slemt, jeg har jo fortalt om HovedHuset før.

Da jeg var færdig, fortalte Tereza om sin tid i HovedHuset her i Danmark og derefter skulle workshoppen afvikles.

Det var et meget koldt lokale vi var i, så vi sprang frokosten over. Senere tog vi ind til byen for at spise et varmt sted. Heldigvis er de alle gode til engelsk. Jeg fandt ud af, at det trætter mig meget at koncentrere mig om et andet sprog.

Det blev til en lang men god og oplevelsesrig dag. Nu var tiden kommet til, at jeg skulle mod lufthavnen. Tereza var sød at tage med mig, også

for at være sikker på, at jeg kom ordentligt af sted. Vi fik sludret en masse på vejen. Hun er en meget sød person og spurgte interesseret til flere af medlemmerne, som hun kunne huske navnene på, fra sit eget besøg i HovedHuset.

Alt fungerede perfekt på vejen hjem. Jeg blev transporteret helt hen til flyet, og min dejlige mand stod og tog imod mig i Kastrup. Jeg er blevet en rigtig god og hyggelig tur rigere.

Undervejs lod jeg tankerne løbe, og vil derfor gerne berette lidt om disse også:

Jeg tænkte på, at det er lidt stort, at vi er det eneste clubhouse inden for hjerneskadeområdet i Europa. Nu har vi kæmpet os frem til at kunne oprette nye clubhouses i alle fire resterende regioner. Det er ret flot, og det skal vi huske at tænke på.

Jeg så deres reaktioner dernede, når vi fortalte om HovedHuset. Jeg kunne se, at de måbede, og sikkert tænkte, at det ikke kan lade sig gøre i Tjekkiet? Jeg fornemmer, at der nok er nogle fordomme som skal overvindes. Vi skal også huske på, at de har haft en anderledes styring af deres land, end vi har. Det har præget dem og gør det måske stadig. Jeg håber, at det vil lykkes dem at starte et hus dernede, hvis det virkelig er hvad de ønsker.

Tak for en god og dejlig oplevelse, som forhåbentlig munder ud i, at hjerneskadede i Tjekkiet vil få mulighed for at opleve et Clubhouse.

Bente HovedHusets rejsende agent

Jennys forunderlige verden af praktikforløb

Af Jenny

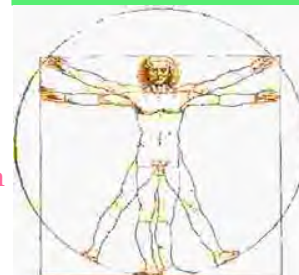
Hej, mit navn er Jenny og jeg er medlem af HovedHuset - på Borups Allé. Jeg vil gerne fortælle lidt om det sidste års forskellige praktikforløb, jeg har været i.

Den første praktik jeg var i, hos ZooZity (en dyrehandel), varede 1 måned.

Herefter har jeg været i praktik i et køkken hos et cateringfirma. Her var jeg i godt 2 måneder.

Til sidst, i Café Paraplyen - nær ved Frederiksberg Hospital, har jeg foreløbigt været i ca. en måned, med en lille pause og er der fortsat.

I min praktik hos ZooZity, mødte jeg ind om morgenen og var der til lidt over middag. I løbet af den tid, jeg var der, fodrede jeg primært dyrene. Jeg gav dem nyt vand, nyt foder og snakkede lidt med dem, i det omfang jeg havde tid. Vi var to her fra HovedHuset i praktik samtidig, så vi kunne spørge hinanden til råds. Hun holdt til oppe ved dyrene, de har på 1.sal og jeg passede dyrene, de har i stueetagen. Der er gnavere i stuen. Pindsvin, marsvin, ørkenrotter, papegøjer og andre eksotiske dyr. Det var spændende med alle de forskellige dyr. Men efter en måned havde jeg også set dem og lært hvordan de fodres.

Vores ihærdige praktikant Jenny

Min anden praktik, foregik i et køkken hos et lille cateringfirma, som hedder GO-Away. Der er en lang historie om navnet, men den har jeg ikke tænkt mig at fortælle her. I køkkenet lavede jeg - ja, køkkenarbejde; snittede grøntsager, lavede salater, anrettede desserter, rørte i gryderne, fejede og vaskede gulve osv. Det var spændende at være i praktik i et køkken, og det har givet mig blod på tanden til at forsætte i den retning.

Så i min tredje praktik, hvor jeg er nu, er jeg i Café Paraplyens køkken. Jeg er blevet tilmeldt et hygiejne-kursus på Københavns Tekniske Skole i starten af juni. Det bliver spændende. Og det glæder jeg mig også ret meget til.

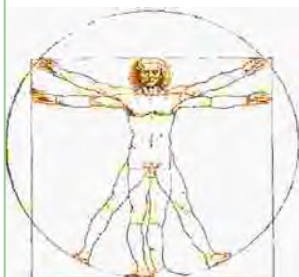
Café Paraplyen er et billigt spisested for ensomme mennesker, som søger nogle

at snakke med eller bare søger et billigt måltid mad i hyggelige omgivelser.

I Café Paraplyen vasker jeg for det meste op og tørrer af og snakker en masse. De har heldigvis en industriopvaskemaskine, til at gøre det meste af arbejdet. Så i mellemtiden kan jeg nå at sætte tingene på plads og tørre bakker af. Nogle gange øser jeg også mad op til de spisende gæster, bager brød, kager og laver is. Det er et spændende arbejde, med en masse nye ting hver dag. Jeg trives rigtigt godt i Café Paraplyen.

Stedet er primært styret af frivillige. Med alle mulige forskellige baggrunde. At være frivillig betyder jo, at vi ikke får penge for vores arbejde. Og jeg kunne godt bruge lidt håndører for at få månederne til at hænge sammen, så jeg tænker, at jeg godt kunne bruge et lønnet job, bare to dage om ugen og så være i Café Paraplyen nogle dage om ugen. At være i Café Paraplyen er meget afslappende, og vi kan næsten få lov til alt. Vi får snakket med en masse mennesker og får vores sociale behov dækkede på den måde.

Hvis det stod til mig, skulle alle prøve et frivilligt job, for det giver en god tilfredsstillelse! Og jeg får en masse energi af det og dertil også ekstra energi til at gå endnu et busstoppested. Så får jeg motion, en god samvittighed, og mere energi. © Frivilligt arbejde kan anbefales!

Arbejdet hos Paraplyen

Af Asbjørn

Jeg startede i Paraplyen for ca. 6 måneder siden, som frivillig medarbejder. Paraplyen er et varespise-sted for mennesker, der er socialt udfordrede i vores samfund. Paraplyen er et sted, som jeg sammenligner med en atmosfære fra filmserien Matador: et rigtigt hyggeligt sted, hvor folk mødes og taler sammen og spiser mad.

Der bliver lavet god mad til en rimelig pris og der kan også købes dessert til en fornuftig pris.

Udover maden er der også en systue, hvor brugt tøj bliver restaureret og derefter solgt. Der bliver også solgt brugt porcelæn, ældre video film, bøger m.m.

Asbjørn - vores ukuelige flittige, frivillige og venlige rollemodel!

Dagene starter med varelevering, som skal bæres op på lageret. Herefter er der morgenmad og kaffe og en lille sludder, bagefter bliver dagens opgaver uddelt.

Jeg påtager mig opgaven ved opvasken, for det meste aftørring. Der er utroligt travlt ved middags tid, der kommer ca. 70 til 100 spisende gæster.

Absolut et sted man bør opleve.

ERFA Møde

Af Jenny og noter af Lise

Onsdag 26. Maj 2010, holdt HovedHuset endnu et ERFA-møde. Peter Hvidberg, som er direktør i American Sports Outlet, kom og fortalte os om, hvordan det er at have en ansat, som er døv og om, hvordan han har skabt sin egen velfungerende arbejdsplads.

Mange af Peters tanker har han plukket ud fra sportsverdenen. Han har selv dyrket meget Amerikansk fodbold, som i hans unge år har hjulpet ham væk fra en udfordrende ungdom med kriminalitet.

Noget fra fodboldens verden, som han har taget med, er at holde et "taktikmøde" hver uge på arbejdet, hvor de bl.a. snakker om, hvordan ugen skal forløbe.

Nogle af de punkter han fremhævede var:

- vi skal tro på os selv
- vi skal se muligheder frem for begrænsninger
- vi skal sætte realistiske mål og kæmpe for dem
- slå ikke ambitionen ihjel
- I amerikansk fodbold er der plads til alle og brug for alle. Vær med på et hold og se forskelligheden i et hold som noget, der styrker virksomheden.

Det var meget opløftende at høre hans foredrag og jeg tror næsten alle, der var med, fik mod på at gå ud og søge job.

Billedet er fra vores have, sidste år. Vi tager nogle nye i år - snart for solen bager ivrigt!

Havegruppen

Af Jenny og kommentarer af AOS

Med juni kom sommeren. Og havegruppen kickstartede med et besøg på en planteskole ved Damhussøen. Holger, Jenny, Anne Sofie og Asbjørn udvalgte spændende ting til terrassen og de mange projekter er nu i fuld gang! I år er der pelargonier, tomater, agurker, peberfrugter og vindruer på terrassen. Så glæd jer!

Og her i huset ser vi med glæde frem til friske tomater, mini agurker, peberfrugter, og godt humør. Intet er så lækkert, som at nyde hinandens selskab med god snak om alle de gratis glæder vi har hver dag.

Haveholdet er så sandt en gæv gruppe, som hverken skyer vind eller vejr. Vi dyrker jo også livet i den udstrækning, det er os forundt!

Amerikansk fodbold? Bære en deform bold, rundt på banen, under armen? Fodbold? Ja, go dav du!

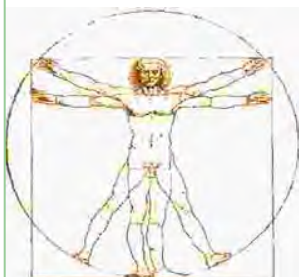

Uddannelse i Canada

Af Stine og Dorte

I marts 2010 var vi på uddannelse i Canada i Cornerstone Clubhouse, som er et klubhus for mennesker med erhvervet hjerneskade. Vi tog derover for at blive klogere på, hvordan de anvender clubhousemodellen. I Danmark er der flere klubhuse til psykisk syge mennesker, der også arbejder efter clubhousemodellen. Men hverken i Danmark eller resten af Europa eksisterer der andre lignende tilbud til mennesker med erhvervet hjerneskade end HovedHuset - derfor gik turen den lange vej til Canada. Cornerstone Clubhouse, som er et af de første klubhuse i verden

til mennesker med erhvervet hjerneskade, ligger i en by, der hedder London, 2 timers kørsel fra Toronto. Cornerstone har eksisteret siden 1999 og er et stort hus - både i kvadratmeter såvel som i antallet af medlemmer. På daglig basis er de 7 medarbejdere og gennemsnitligt 30 medlemmer.

Planlægningsmøde

I ugens løb deltog vi i arbejdet og de forskellige aktiviteter i Cornerstone Clubhouse. De starter, ligesom vi gør, dagen med et planlægningsmøde, hvor der bliver delt informationer. I Cornerstone har man ansvaret for receptionen 1 time ad gangen og denne turnus bliver delt ud på planlægningsmødet. Som en sidste ting bliver der hver morgen læst en clubhouse standard op, og talt om den, hvis nogen har spørgsmål. Efterfølgende har de møder i de respektive enheder - køkkenenheden og kontorenheden.

Her ses Dorte posere foran 'The Cornerstone Clubhouse'. Læg mærke til velkomstteksten.

Konsensusmøde

En gang om ugen afholder de konsensusmøder i Cornerstone. Et konsensusmøde er et husmøde, de har hver mandag, hvor de bliver enige om forskellige beslutninger, der skal tages. Da vi var der, skulle de blive enige om, hvilken af tre biler, de skulle leje fremover. Bilen bruger de blandt andet til at køre ærinder og handle ind, og derudover kører deres jobkoordinator ofte rundt og besøger medlemmer på deres arbejdspladser. Alle fik lov at begrunde deres valg af bil, og prøve at påvirke andre til at mene det samme.

Cornerstone er et stort, og socialt hus

Cornerstone er et hus, der både er meget socialt og hvor der er meget fysisk plads, og dermed plads til forskellige værksteder. Hver eftermiddag er der forskellige aktiviteter, fx glaskunst, hvor de skærer glas ud i forskellige mønstre og brænder dem sammen igen til billeder, eller woodburning, hvor de brænder tegninger i træ fx til pynt på små kasser. Vi deltog i en wellness gruppe, hvor de taler om forskellige trivselsspørgsmål - fx ernæring, parforhold og familie - der var en fantastisk stemning, og dem, der havde lyst, delte meget ærligt deres oplevelser, mens de, der ikke sagde så meget, blev spurgt. Vi deltog også i

tegne/male terapi, hvor de, mens de maler, taler om forskellige ting. Vi skulle male en følelse i maven og det gav anledning til gode snakke rundt om bordet. Derudover deltog vi i en hootenanny aften, hvor man på skift synger for i en mikrofon, mens teksten er vist på en storskærm, så alle kan synge med. Sangen blev akkompagneret af guitar og mundharmonika.

Cornerstones nyhedsbrev, 'the Curbside Cronicle', udkommer en gang om måneden, med artikler skrevet af både medarbejdere og medlemmer - det

Et 'Cornerstone' medlem?

indeholder blandt andet opdateringer på arbejdet i enhederne og faste klummer skrevet af medlemmer. Vi deltog i et layoutmøde til udgivelsen for marts måned. Vi var otte mennesker til det møde, og alle havde mulighed for at komme med deres input til opsætningen.

En aften var nogle medarbejdere og medlemmer ude at bowle, og vi mødtes med dem på en cafe bagefter, hvor vi fik kaffe og anledning til at tale mere med medlemmerne om deres opfattelse af at arbejde i Cornerstone. Mange af dem har været der i flere år, og er rigtig glade for både opgaverne, men også for det sociale fællesskab og de venskaber de knytter. De fleste medlemmer, vi talte med, anså arbejdet i Cornerstone som deres meningsfulde beskæftigelse.

Arbejde

I et klubhus, som det oprindeligt er tænkt, arbejdes der med det, der hedder Transitional Employment (TE), eller Overgangs Arbejde (OA), som det hedder på dansk. Et OA arbejde er en stilling, som klubhuset 'ejer' - det vil sige, det er klubhusets ansvar, at stillingen er besat, også ved ferie og sygdom. Det er svært at praktisere denne ordning, da det kræver, at andre medlemmer kender jobbet og er klar til at springe til. I Cornerstone havde de to sådanne stillinger, som var besat af Leighanne og Fernanda. Vi besøgte dem begge på deres arbejdsplads. Leighanne arbejder i postsorteringen i et advokatfirma, hvor der er fart over feltet. Hun er der 2 dage om ugen, og de andre dage i Cornerstone. Hun har været der i tre år, og stillingen er ikke længere et traditionelt OA arbejde - det har hun været der for længe til, og hvis Leighanne er syg, har arbejdspladsen fuld forståelse for det og forventer således ikke, at der kommer et andet medlem i stedet.

Fernanda besøgte vi i en stor genbrugsbutik, hvor hun tørrede støv af hylder. Hun hænger også tøj i størrelsesorden, og skifter tøjet ud efter et ret kompliceret system. Da vi var der, var hun ikke rigtig glad for at være der, fordi der var blevet stillet højere krav til effektivitet og tempo, og disse krav havde hun svært ved opfylde. Dette bekymrede selvfølgelig jobkoordinatoren, John,

Frokost i 'Cornerstone Clubhouse'.

Planlægningsmøde hos 'Cornerstone Clubhouse'.

som ville følge op på situationen og afholde et møde med hendes arbejdsgiver.

I Canada er de fleste mennesker med erhvervet hjerneskade understøttet af deres forsikring. Det er et mærkeligt system, der gør, at det i mange tilfælde ikke kan betale sig at arbejde – for hvis man forsøger, og det lykkes at have et arbejde i fx et par måneder, så kan man ikke komme tilbage til sin understøttelse, hvis man, af den ene eller anden grund, skulle miste sit arbejde igen. Derfor er der mange, der ikke tør afprøve arbejdsmarkedet.

Slutteligt havde vi også et par møder med medarbejderne, som fortalte os om deres organisering, om certificeringen som Clubhouse via ICCD (International Committee for Clubhouse Development), og opstarten af IBICA (International Brain Injury Clubhouse Alliance), som er pendanten til ICCD.

Energi og ejerskab

Ugen i Cornerstone gik hurtigt, som tiden jo som regel gør, når man oplever noget og har det sjovt. Vi tog mod Danmark med en masse inspiration. I Cornerstone oplevede vi en fantastisk energi og stort ejerskab blandt medlemmer, og en høj grad af omsorg og interesse for hinanden.

Et af formålene med at tage på studiebesøg i Cornerstone Clubhouse var at få inspiration. Cornerstone har eksisteret i 12 år og de har mere erfaring end vi har, og de arbejder mere udtalt

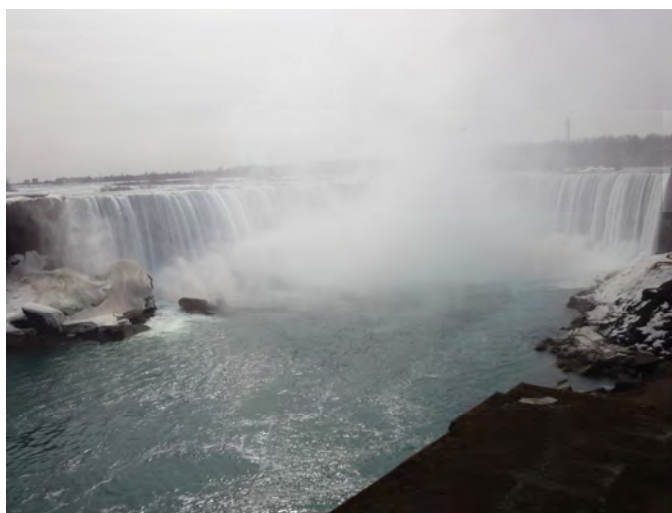
med clubhousemodellen end vi gør – de har fx Clubhouse standarderne (som er de "regler", der arbejdes efter i et Clubhouse) hængende på væggen, så man kan læse dem, når man har lyst, og de taler ofte om dem.

Inspiration

Der var især tre ting vi tog med os hjem, og som vi synes, vi kan arbejde med og gøre til vores her i HovedHuset: mentorordning for nye medlemmer, mere trivselssnak samt en debat om hvad Clubhouse standarderne betyder for os i HovedHuset.

Mentorordningen har vi allerede skudt i gang: Asbjørn har været mentor for John de første 14 dage, John var i HovedHuset. Det har virket rigtig godt, så vi fortsætter, når vi næste gang får et nyt medlem.

Før vi tog til Canada havde vi en hel dag med trivselssnak i HovedHuset. Det skal vi have fulgt op på. Hvilke ideer kom der frem, og hvad skal vi arbejde videre med – trivsel skal på dagsordenen. I Canada havde de blandt andet hver onsdag en "wellnessgruppe", som vi som nævnt deltog i, hvor der blev talt om forskellige trivselsrelaterede emner, fx parforhold, hjerneskade og ernæring. Måske vi kan starte noget lignende op i huset, hvis der er interesse.

Niagara Falls, som Stine og Dorte også fik tid til at besøge.

Faktaboks

Hvad er et Clubhouse?

Et Clubhouse er et hus, der arbejder efter clubhousemodellen. Clubhousemodellen er en rehabiliteringsmodel udviklet af psykisk syge til psykisk syge. Den blev udviklet i slutningen af 1940'erne i New York, USA. Modellen bygger på frivillighed og ligeværd og ifølge Clubhousemodellen er et klubhus medlemmernes sted.

Der er mange klubhuse i hele verden til psykisk syge – samlet hedder de også FountainHouse (fordi det første hus havde en fontæne). I Danmark er der 7 huse af denne slags til psykisk syge, samlet hedder de Fontænehuse.

Clubhousemodellen til mennesker med erhvervet hjerneskade

Modellen er blevet kopieret til mennesker med erhvervet hjerneskade, og der eksisterer efterhånden en hel del huse til denne målgruppe – især i USA. HovedHuset arbejder, ligesom Cornerstone Clubhouse, også efter Clubhousemodellen.

ICCD

ICCD står for International Committee for Clubhouse Development og er en organisation for de huse for psykisk syge, der arbejder efter Clubhousemodellen. ICCD står for at certificere husene, så de er sikre på, at de lever op til de standarder, som et Clubhouse bygger på.

Cornerstone Clubhouse

Cornerstone Clubhouse er et klubhus til mennesker med erhvervet hjerneskade. Det åbnede allerede i starten af 90'erne og er det første og eneste hus til mennesker med erhvervet hjerneskade, der er blevet certificeret af ICCD i clubhousemodellen. Lederen af Cornerstone Clubhouse har været med til at tage initiativ til at starte en sammenslutning af huse for mennesker med erhvervet hjerneskade, den hedder IBICA. IBICA er en pendant til ICCD.

Til Landsmøde Fontænehusene Danmark 2010

Af Dorte

Så blev det igen forår og tid til Fontænehusenes årlige landsmøde i Svendborg. Mentorprojektet, som HovedHuset har deltaget i, skulle afsluttes. Og vi (Bodil og Dorte) tog af sted for at holde oplæg om det projekt, vi har lavet i HovedHuset, og for at høre om konklusioner fra det samlede projekt.

Vi mødtes på Østerport station tirsdag morgen og tog toget mod Svendborg, og Danhostel. Ved ankomsten fik vi frokost, og landsmødet blev skudt i gang med et oplæg af Anne Marie Helger – en meget livlig og farverig dame.

Vi deltog i to workshops om eftermiddagen. Under den første holdt vi oplæg. Bodil styrede præsentationen ved computeren, mens Dorte fortalte om mentorprojektet, og i den anden fortalte Hanne og Mette fra Fontænehusene om det samlede projekt – hvilke konklusioner der kunne drages, fra alle husenes individuelle projekter.

Efter de to workshops hentede vi en madpakke i køkkenet og vendte kursen mod København igen. Det var en rigtig hyggelig dag!

PS. Du er velkommen til at læse både HovedHusets mentorprojekt og den samlede evaluering. Spørg Dorte.

Temadag om Fleksjob

Af Lise og Mette

Torsdag den 29. april var Lise og Mette til temadag i HKI (Hans Knudsen Institutet).

Hans-Christian Jacobsen fra HKI bød velkommen og fortalte om baggrunden for denne tema-dag, som var startskuddet for en række temadage, som HKI vil afholde hvert kvartal.

Dagen var opdelt i forskellige indlæg fra:

1. Arbejdsmarkedsstyrelsen
2. Frederiksberg Kommune
3. Arbejdsgiver (American Sport Outlet)
4. Danske Handicaporganisationer

Der var sat et punkt på dagsordenen, hvor der kunne stilles spørgsmål til panelets medlemmer, eller evt. uddybende kommentarer.

1. Torben Damgaard Jensen, Arbejdsmarkedsstyrelsen holdt et indlæg om baggrunden for fleks-job loven, dens virkninger og fleksjobsituationen i dag. Torben fortalte blandt andet om, at Danmark er et foregangsland og at en række andre lande følger Danmark på dette område. Den danske fleksjobmodel er dog også dyr, hvorfor regeringen p.t. ser den efter sammen med førtidspensionsloven.

Over de sidste ti år har der været en stigning i andelen af fleksjobbere i forhold til den samlede arbejdsstyrke, mens andelen af førtidspensionister er uændret. Det siger noget om, at der eksisterer

en tilgang fra det ordinære arbejdsmarked, ind i fleksjobordningen, hvilket politikerne følger og spørger hvorfor?

2. Lars Flint Andersen, Frederiksberg Kommunes Jobcenter holdt et indlæg om det daglige arbejde med fleksjobbere. Lars Flindt Andersen havde medbragt nogle "cases", hvor afgørelserne om tilkendelse af fleksjob er blevet omstødt af Ankestyrelsen. Sagerne viste alle under et, at det kan være vanskeligt at afgøre, om borgere kan tilkendes fleksjob eller ej.

3. Peter Hvidberg, American Sports Out-let, holdt et indlæg om hans syn på fleksjob ordningen, som arbejdsgiver. Han har selv en fleksjobber ansat i sit firma, og er glad for ordningen. Peter havde endvidere brugt metoder fra sportsverdenen til at sætte mål, lave handlingsplaner og motivere både den fleksjob ansatte og kommunen.

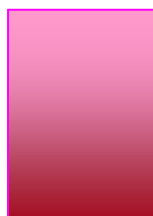
4. Stig Langvad, Danske Handicaporganisationer, holdt et indlæg om hvad fleksjob ordningen betød for de handicappede. Stig Langvad var blandt andet inde på spørgsmålet om, hvorvidt virksomhederne tager ansvar og om forudsætningerne for, at loven opfyldes. Et af Stig Langvads hovedpointer er dog, at vi i dag ved for lidt om, hvad der ligger bag de tal, der viser en stigning i antallet af fleksjobgodkendte og om det er et problem eller ej.

Jeg har malet mig til et bedre liv!

Jeanne, der er medlem af HovedHuset, og i dag er udøvende billedkunstner og bosat på Bornholm, skal til august udstille sine kunstværker på Handicapidrættens Videnscenter. Udstillingen åbner d. 11 august 2010, hvor vi alle er inviteret til fernisering.

I forbindelse med udstillingen har Handicapidrættens Videnscenter interviewet Jeanne om hendes liv med kunsten. Læs hele artiklen på www.hovedhuset.dk under 'aktuelt'. Udstillingen varer frem til d. 28 oktober 2010.

Af Dorte

Her ses Jeanne Borlund, med et sine mange kreative værker - som i øvrigt kan ses og købes her i HovedHuset, Borups Allé 132, 1. 2000 Frederiksberg.

HovedHuset - Et Clubhouse - Hjerneskadeforeningen

Månedens vits:

En mand bliver stillet for en dommer, anklaget for at have stjålet et ur!

Dommeren: D	Den anklagede: A	
D: De har stjålet et ur!	D: Tak. Er De gift?	D: Det kunne han da ikke leve af.
A: Det kan jeg næppe tro.	A: Ja!	A: Nej, man han døde jo også.
D: Deres fulde navn?	D: Med hvem?	D: De erklæres hermed uskyldig og kan gå fri!
A: Jens Peter Sofus Aksel Nikolaj Hansen.	A: Med en dame!	A: Vil det sige at jeg må beholde uret?
D: Det er ikke nødvendigt at nævne hele familien.	D: Ja, man bliver almindeligvis ikke gift med en mand.	
A: Det gør jeg heller ikke.	A: Jo, min tante for eksempel.	
D: De er født?	D: Tak. Hvad er Deres far?	
A: Ja selvfølgelig.	A: Død!	
D: Jeg mener hvor er De født?	D: Ja, men hvad var han før han døde?	
A: Ja, se jeg er født i Usserød, døbt i Lillerød, og konfirmeret i Hillerød.	A: Levende!	
D: Er der ikke flere rødder?	D: Jamen, hvad VAR han?	
A: Jo, der er gulerødder og ...	A: Forkølet.	
	D: OK! Men hvad bestilte han?	
	A: Han hostede.	

Nye Medlemmer i HovedHuset

Vi hilser nye medlemmer af HovedHuset velkommen, ved afsløre deres kønne ydre. Der er også et billede af Louise, som ikke kom med sidst. Nu er hun ude at arbejde frivilligt, men hendes billede kom alligevel med

Dan - startede 27. Maj 2010

HovedHuset Hjerneskadeforeningen
Borups Allé 132, 1. sal
2000 Frederiksberg C.
Danmark

John - 18. Maj 2010

Louise - Ude som frivillig

Telefon: +45 88 27 17 47
TeleFax: +45 28 17 40 47
E-mail: info@hovedhuset.dk
www.hovedhuset.dk